

Godina:

XXV.

Lugari članovi hrvatskog šumarskog društva dobivaju Šumarski list i Lug. vijestnik badava. — Članarina iznaša 60 K na godinu. Upisnina za nove članove 10 K. Dosadnji članovi II. r. ne plaćaju upisnine. Predplata samo na Lug. vijestnik je 16 K godišnje.

Prilog

br. 9. i 10.

Šum. lista

1919.

Izješće 45. glavne skupštine hrv. slav. šumarskog društva.

Dne 13. rujna 1919. održana je u Zagrebu u društvenim prostorijama godišnja redovita glavna skupština hrv.-slav. šumarskog društva. U predvečerje skupštine sakupili su se mnogobrojni društveni članovi na prijateljskom sastanku u posebnim prostorijama „Varoške pivnice“, gdje je društveni tajnik g. Srećko Mayer pozdravio članove društva i zahvalio im, da su bez obzira na osjetljive izdatke za putovanje u tako velikom broju pohrlili u Zagreb, da sudjeluju u radu društva, koje ide zatim, da mu rad bude u skladu sa potrebama šumarskog staleža u novoj nam domovini kraljevini Srba, Hrvata i Slovenaca.

Dnevni red skupštine:

1. Pozdrav predsjednika.
2. Izješčaj o djelovanju upravnoga odbora.
3. Izješčaj o ispitaju računa za god. 1918.
4. Promjene pravila (eventualno obzirom na ujedinjenje šumar. društava u kraljevini SHS.).
5. Stanovište šumarskog društva glede organizacije jedinstvene šumarske uprave u državi SHS.
6. Ustanovljenje proračuna za god. 1920.
7. Ustanovljenje mjesta u kom će se držati naredna skupština.

8. Predlozi članova, koji budu najkasnije dva [dana prije podnešeni predsjedništvu.

6. Izbor novog predsjedništva i upravnoga odbora.

Na skupštini bili su prisutni slijedeći članovi društva, odnosno izaslanici prijateljskih društava: Barun Milan Turković, Dragutin Trötzer, Dr. Milivoje Vasić, Dr. Oto Frangeš, Dr. Gjoka Jovanović, Mane Divjak, Milan Drnić, Simo Krstić, Pavao Friedrich, Ivan Balić, Srećko Mayer, Gašo Vac, Dr. A. Ugrenović, Dr. Vaso Vučković, Petar Vuković, Stjepan Frkić, Ratislav Maksić, Josip Aković, Mijo Budiselić, Ivan Beck, Mirko Mayer, Emil Herak, Filip Stipčić, Dionis Sever, Mato Kovačina, Lazo Vorkapić, Ante Mark, Josip Crkvenac, Juraj Franješ, Franjo Fusić, Josip Milković, Gustav Lach, Stjepan Prpić, Oskar Dremil, Dušan Zec, Bartol Baretić, Dušan Jasić, Petar Vlatković, Vilim Perc, Vjekoslav Bauer, Miško Markić, Aleksander Lajer, Hinko Begna, Pajo Popović, Robert Fischbach, Dragutin Polaćek, August Ružička, Carmelo pl. Zajc, Makso Brausil, Stevo Sučević, Petar Micić, Josip Balen, Milan Marinović, Svetozar Jagrović, Josip Faj, Vjenceslav Radošević, Vilim-Dojković, Andrija Koprić, Jaromir Vidale, Dr. Ante Levaković, Dr. Đuro Nenadić, Dr. Andrija Petračić, Petar Miljuš, Stevan Petrović, Albin Leustek, Rudolf Erny, Josip Borošić, Marko Šebetić, Josip Grünbald ml., Rudolf Kolibaš, Dragutin Gürth, Petar Rohr, Jure Dražić, Krešimir Mifka, Rudolf Maraković, Juraj Demetrović, Dragutin Matizović, Mijo Marušić, Stjepan Simić, Milan Jerbić, Rude pl. Rukavina, Branko pl. Rukavima, Ivan Jerbić, Antun Res-Koritić, Marijan Majnarić. Hinko Nagler, Milorad Sekulić, Brosig Ljudevit, Pecija Petrović, Josip Štefović, Petar Škrljac.

Buduć je predsjedniku društva šumarskom savjetniku Bogoslavu Kosoviću uslijed pol. prilika na Sušaku bilo nemoguće doći u Zagreb predsjedao je skupštini I. podpredsjednik društva nadšumarnik Dragutin Trötzer. Isti otvara skupštinu nešto poslije 9 sati kratkim govorom, u kojem pozdravlja sve prisutne članove, a naročito pozdravlja izaslanika hrv. gospodarskog društva g. glavnog ravnatelja dr. O. Frangeša, te kolege šumare iz Srbije i Bosne među kojima se nalaze slijedeća gospoda: Iz Srbije, glavni direktor ministarstva šuma i ruda dr. Vasić, insp. ministarstva trgovine dr. Jovanović i okružni šumar M. Divjak; iz Bosne savjetnik Friedrich, nadšumar Drnić i direktor Babić.

Čita nadalje brzojavne pozdrave prispjele na skupštinu, i to od predsjednika društva B. Kosovića, od ministra šuma i rudnika Kristana, od slovenskog gozdarskog društva iz Ljubljane; koje moli predsjednika našega društva, da ga zastupa kod skupštine, od gospodarskog društva u Osijeku, koje se daje zastupati po našem podpredsjedniku i tajniku, od dra Zubovića iz Bosne, i šum. nadpovjerenik Pleše-Kosinjkovića iz Gračaca, koji uz pozdrav moli skupštinu, da stvori zaključak, kojim opetovno zahtjeva odstranjenje kompromitiranih šumara tuđinaca iz kraljevstva SHS.

Nakon toga zamolio je predsjednik gradskog šumara zagrebačkog Albina Leusteka, da vodi zapisnik skupštine, a društvenog

tajnika S. Mayera, da izvjesti o djelovaju društvenog odbora od 29. prosinca 1918. do 12. rujna 1919.

Tajnik čita slijedeći izvještaj:

Meritorni rad dosadanje društvene uprave prikazan je u zaključcima upravnoga odbora, koji su otisnuti u obliku zapisnika u do sada izašlim šumarskim listovima, stoga se nećemo u detalju na njih osvrnati.

Odmah na početku želimo istaknuti, da to nije niti nužno iz razloga, što sav taj rad, uvrstiv ovamo i rad zadnje glavne skupštine nije imao onog pozitivnog uspjeha, kojemu smo se svi nadali. Kratko da kažem: Ministarstvo nije honoriralo u nikojem pogledu želje ovoga društva, tako da moramo iz nova poduzeti sve ono, što smo i kao strukovnjaci i kao članovi društva poduzimali u svrhu unapređenja naše struke.

Društvena uprava podnela je minist. slijedeće predstavke:

1. Predlog o uređenju pašnjaka odnosno postupka kod izradbe novog šum. zakona.

2. Predlog o organizaciji šum. službe.

3. Predlog o uređenju lugarskih škola.

4. Predlog o otpustu iz službe stranih stručnjaka.

Misli, koje je zadnja glavna skupština kao putokaz ovoj upravi stavila, sastojali su se u glavnome u tome, da se naši stališki odnosi poprave, da se stvori onakova organizacija službe, koja će naš strukovni rad unaprediti, da se u novom nam kraljevstvu stvori jedinstvena uprava sviju šuma, da se prema tomu stvori i jedinstveno društvo ili savez društava. Kraj ovih staleških pitanja iznijela je zadnja glavna skupština i misao, da se društvo glede agrarne reforme angažuje u pravcu, da se socijalnim zahtjevima vremena u što većoj mjeri udovolji. Na svim ovim važnim pitanjima radila je društvena uprava najizdašnije, ali kao što smo već unaprijed istaknuli sa nikakvim uspjehom.

Da si ali možemo predočiti razloge ovome neuspjehu, nužno je, da u kratko razmotrimo historijat onoga vremena, u kom je ova uprava imala čast vršiti povjerenje društva.

Oduševljenje, kojim je cijelo naše društvo pozdravilo narodno ujedinjenje, oslanjalo se na pretpostavci, da će od sada svim članovima ujedinjenoga naroda biti znatno bolje nego do sada. Mislilo se je, da dobar život dolazi sam po sebi, već po tom, što su se politički i narodni ideali obistinili. Zakoni ali nacionalne ekonomije, koji bez milosrdja vrše svoju djelatnost bez obzira na naše želje, ostali su kod svojih ustanova i dokazali nam jasno i neumoljivo, da bez rada neima produkcije, a bez produkcije da neima života. Discipline, koja je kod svakog rada nužna, ponestalo je bilo posvema. Svatko je radio što je htio, a najmilija zabava postala je politika. Ljudi koji su, uz ovakove ideje radili, nisu mislili pri tom da zakoni gospodarstva ne poznavaju vlasti i da do stalnoga blagostanja vodi samo onakav rad, koji je u skladu sa hiljadu uvjeta, od kojih niti jedan nikome za volju uzmaknuti ne će, jer zakoni prirode vječni su i nepromjenljivi.

Počelo se je gledati golu istinu. Počelo je svitati uvjerenje, da bez blagostanja neima zadovoljstva i da bez rada neima blagostanja. Do te istine dolazimo pomalo, ali je sigurno, da ju bezuvjetno akceptirati moramo — jer pomanjkanje blagostanja najveći je neprijatelj i države i naroda.

I članovi uprave nisu drugo nego članovi ovoga naroda, koji je sve one faze proći morao. Poslije glavne skupštine stajali smo bez orijentacije. Ministarstvo je šuma postojalo doduše, ali njegov djelokrug nije ničim opredjeljen bio. Tek treći mjesec izašla je uredba, koja se je ali ograničila lih na ministarstvo samo, a samo u jednom članku bilo je napomenuto, da glede uprave šuma u državi ostaju na snazi stari zakoni. Mi nismo onda niti to znati mogli, tko je nadležan, da preuzme izraz naših želja, dok nije gospodin ban, kojemu je društvena uprava podnijela svoje želje izjavio, da se više ne smatra kompetentnim u nijednom šumarskom pitanju. Sada smo barem znali, da imademo posla sa ministarstvom šuma i rudnika. To je od sada bio naš jedini forum, na koji smo se obraćati imali.

Tako su prošla četiri mjeseca u traženju nadležnih faktora. Prema tomu podnijeli smo sve naše predstavljanje ministarstvu šuma i rudnika.

Ministarstvo je počelo da djeluje.

Kada je ministarstvo započelo sa intenzivnijom djelatnošću, predpostavljali smo, da će i ministarstvo šuma biti na tom stanovištu, da treba provesti novu organizaciju službe i da kod provedbe te organizacije imadu sudjelovati svi šumari. Do nedavno bojali smo se jurista, a od kako su preuzeli upravu šuma sami šumari, opazamo, da ta organizacija ne uspijeva onako, kako bi mi to želili, nego naprotiv, ostalo je sve pri starom. Krivnja leži u tom, što kod provedbe organizacije nije dana prilika šumarima, koji djeluju u vanjskoj službi, a niti ovome društvu da se izjave.

Da ovakav rad nije mogao uroditi dobrim plodom, sigurno je i osjećamo svaki na samom sebi. Naša predstavka, da se provede jedinstvena organizacija šumarske službe, ne samo da nije uvažena, nego je dapače mjesec dana iza toga, što je predstavka podnešena, izašla naredba ministarstva, da se uprava državnih šuma imade posve razlučiti od uprave ostalih šuma u zemlji. Time je i jedinstveni status onemogućen.

Jedinstvena uprava imala je mimo ekonomskih razloga i tu svrhu, da popravi stališke interese pojedinih šumara, a napose zemaljskih. Zemaljski šumari jesu danas najgore plaćeni šumari. Neima na svijetu šumarskog činovnika koji ne bi drva dobivao, samo naši zemaljski šumari, koji sa tolikim šumama upravljaju moraju drva kupovati. To mora prestati, to se mora urediti.

Glede ujedinjenja sviju šumarskih društava u SHS vođeni su opsežni pregovori sa Srpskim šumarskim udruženjem u Beogradu i Gozdarskim društvom u Ljubljani.

Pregovori jošte nisu dovršeni jer je upravni odbor morao sačekati odluku ove glavne skupštine glede pitanja, dali ćemo nastaviti pregovore u smjeru, da se osnuje jedno zajedničko šumarsko društvo,

ili da dosadnja šumarska društva ostanu, a za rješavanja važnih stvari, koja šu zajednička svim šumarima u kraljevini SHS da se osnuje „Savez šumarskih društava.“ O tom će se skupština izjaviti kod rasprave točke 4. današnjeg dnevnog reda.

Glede agrarne reforme za šume nije uprava mogla zauzeti do sada jedinstveno stanovište. Međutim u tom smjeru nije jošte ni vodećim faktorima pošlo za rukom, da stvore jedinstvenu odluku. Naši izaslanici na velikoj konferenciji o agrarnoj reformi u Beogradu predsjednik B. Kosović i član Vilim Čmelik nisu na konferenciji o tom pitanju mogli ni raspravljati, jer ista uopće nije dospjela, da se pozabavi pitanjem agrarne reforme za šume, nego je to pitanje odgodila na kasnije vrijeme.

Uvaživ ove okolnosti, pronašao je odbor društva najshodnijim, da se zahvali na povjerenju, jer smatra nužnim, da se uprava društva u promjenjenim prilikama i sama promjeni prema onim intencijama, koje će slavna skupština danas iznijeti. Skupština prima ovaj izvještaj na znanje.

Isto tako prima skupština izvještaj blagajnika i revizionalnog odbora.

Predsjednik predlaže na želju nekih članova, da se odmah pristupi izboru odbora, a za vrijeme skrutinija neka se nastavi sa raspravom daljnjih točkaka dnevnog reda. Član dr. Petračić predlaže, da se prije izbora novoga odbora raspravi još toč. IV. programa, što skupština i prihvaća.

Kod ove točke ističe predsjedatelj, da je odbor u smislu zaključka zadnje izvanredne skupštine priprvio promjenjena pravila za „Hrv. šumarsko društvo“, pa predlaže, da se te promjene pročitaju.

Član Srećko Mayer moli riječ, te iznaša svoj i supotpisača predlog, koji ide za tim, da se odmah na današnjoj skupštini naše društvo nazove: „Šumarsko udruženje kraljevstva Srba, Hrvata i Slovenaca“ sa sjedištem u Zagrebu i da tako nazvano društvo pozove sva bratska šumarska društva i to: srpsko šumarsko udruženje u Beogradu, slovensko gozdarsko društvo u Ljubljani te bosansko-šumarsku organizaciju u Sarajevu kao i sve šumarske stručnjake, vlasnike šuma, šumske trgovce i industrijalce, da pristupe kao članovi ovog udruženja, koje će postojati kao jedinstvena organizacija u cijelom kraljevstvu Srba, Hrvata i Slovenaca it.d. (vidi Hrv. drvotržac br. 429 od 3/IX. 1919. i Šumarski list dvobroj 7./8. 1919. (strana 259).

Ovom Mayerovom predlogu stavlja član Pajo Popović kr. šumarski nadpovjerenik slijedeći protuprijedlog:

Drugovi!

Jedna malena grupa naših drugova povelja je odvojenu akciju, da se na današnjoj skupštini hrvatsko-slavonskog društva na jedan nesimpatičan način provede „jedinstvena“ organizacija svih šumara naše kraljevine. Prema proglasu, kojeg su ovi drugovi objavili u broju 429. „Hrvatskog Drvotržca“ imalo bi se hrv. slav. šumarsko društvo proglasiti šumarskim udruženjem kraljevstva Srba, Hrvata i

Slovenaca i pozvati ostala naša šumarska društva, da pristupe kao članovi tom udruženju. Ukratko, mi bi se kolegama iz drugih pokrajina morali nametnuti kao matica šumarstva i staviti ih pred gotovu činjenicu, da uđu u udruženje, koje osnivamo na svoju ruku, a da predhodno ovo pitanje nijesmo s njima ravnopravno, drugarski i bratski, temeljito i iscrpivo raspravili.

Ovako prijeko riješavanje našeg pitanja nesamo da je vrlo netaktično, nego je u protivnosti sa stanovištem koje je o tom zauzela izvanredna skupština hrv. slav. šumar. društva dne 28./XII. 1918. Mi smo već na toj skupštini otklonili sličan predlog kolege g. Gaše Vaca i naložili novo izabranom odboru, da se glede ovog pitanja stavi u doticaj sa srpskim i slovenskim šum. društvom i naravski — da izazove jednodušan sporazum o njegovom najboljem riješenju. Mi nemamo razloga, da udarimo drugim putem, nego nam ga je ova skupština odredila, tek moramo žaliti, da odbor nije ovog naloga lojalno izvršio. — Srpsko šumarsko udruženje pako u svom apelu od 25. marta t. g. zauzelo je nada sve pravilno stanovište o unifikaciji naših društava iznašajući konkretan predlog, da se to riješi na zajedničkom zboru svih šumara našeg kraljestva. Kraj ovako dobrog predloga zašto istrčavati sa jednim jednostranim, tjesnogrudnim, lošim riješenjem, a to istrčavanje mora se tim pre osuditi, jer je hrv.-slav. i slov. šumarsko društvo već prihvatilo predlog srpskog udruženja o zajedničkom zboru. Dakle podimo još korak napred i dogovorimo se o roku za saziv zajedničkog zbora, a nemojmo udariti stranputicom.

Drugovi! Zajednički zbor svih šumara našeg kraljestva dragocijena je prilika nesamo, da dođemo do najboljeg riješenja naše zajedničke organizacije, nego da se sastanemo i upoznamo sa svima kolegama iz cijele države, a napose i za to, jer nam se na taj način pruža zgoda, da u svojoj sredini pozdravimo one svoje drugove (a oni su to i zaslužili), koji su sedam teških ali slavnih godina proveli u teškoj borbi za naše oslobođenje i ujedinjenje, a na koncu zajednički zbor biti će i opet jedna prilika, da na svečani način manifestiramo za najpotpunije naše narodno ujedinjenje da dokažemo, da mi šumari stojimo daleko od svake sitničavosti i tjesnogrudnosti u posmatraciju našeg narodnog pitanja, — a takove se prilike neizbjegavaju nego traže.

Drugovi! Budimo iskreni! Neda se tajiti, da je glavne inicijative proglasa od 3. o. mj. rukovodila plemenska ljubomornost, strah da zajednički zbor ne će kao sjedište ujedinjenog društva izabrati Zagreb. No taj je strah neopravdan. Ako ustanovimo, da je za sjedište ujedinjenog društva najzgodniji Zagreb, nitko na zboru ne će svoj glas dići protiv Zagreba, a najmanje naši drugovi iz Piemonta. Zagrebu pako više će na čast služiti, ako ga zbor kao sjedište aklamira, nego ako ga kao sjedište nametnemo. Napokon ako Zagreb kao sjedište slobodno izaberemo, svi ćemo oduševljeno pohrliti u ujedinjeno udruženje, a bude li se to pitanje jednostrano rešavalo, kako proglas od 3. o. mj. predlaže, ne ćemo se svi voljko osjećati

u zajedničkom udruženju, u udruženje unijeti će se neozbiljne raspre i trzavice, a mnogo će nas biti, koji ćemo se držati podalje od udruženja, koje je za nas, a bez nas i protiv nas osnovano.

Mimogred ću istaknuti, kako nepravedno i cinički izgleda, da mi sa svoje strane biramo (u smislu predloga Mane Divjaka i dr.) kompletnu upravu, a ostalim udruženjima milostivo dozvoljavamo, da svako od njih designira samo po dva odbornika za „zajedničko“ udruženje. Šteta što gospoda predlagači nijesu oktrojisali, da će ovi designirani odbornici imati u odboru samo savjetujući glas.

Drugovi! Da naše zajedničko udruženje nebude imalo nezdrav početak, da nebude od prvog časa nosilo u sebi klicu slabosti, slobodan sam apelovati na drugove-članove hrv.-slav. šum. društva, da na skupštini dne 13. o. mj. neprihvate zaključak kako ga predlaže proglas od 3. o. mj. preobraćaju hrv.-slav. šumar. društva u šumarsko udruženje kraljestva SHS. Naprotiv se častim predložiti, da skupština stvori ovaj zaključak:

„Skupština zaključuje, da odbor hrv.-slav. šum. društva hitno povede i kraju privede pregovore sa srpskim, slovenskim i bosansko-hercegovačkim šumarskim društvom o tom, gdje i kada da se sazove zbor svih šumarskih stručnjaka kraljestva SHS, da se u smislu apela srpskog šumarskog udruženja od 25. marta t. g. izvrši spajanje i organizacija jedinstvene uprave svih naših šumarskih društava. Skupština nadalje ovlaštuje odbor, da iz svoje sredine delegira dva društvena člana, koji će hrv.-slav. šumarsko društvo zastupati kod ovih pregovora, pripreme zajedničkog pravilnika i kod saziva zajedničkog zbora.“

Na ostale detaile proglaša ne ću se ovdje osvrtni, pošto ih nesmatram osobito važnima, pa će se moći na skupštini raspraviti.

Iza toga uzima riječ Dr. Jovanović izjavljujuć, da ovdje ne govori kao delegat Srpskog šumarskog udruženja, već kao član Hrv. slav. šumarskog društva i da je kao takav i potpisao proglas, koji je izašao u Hrv. Drvotržcu, br. 429. Zagovara predlog S. Mayera, jer bi tako došli najprije do cilja, t. j. u tom bi slučaju odmah počeli raditi kao udruženje, a to je glavno, a formalna strana kojoj prigovara kolega Popović mora nam biti sporedna.

Na to ustaje član Popović i plaidira ponovno za svoj predlog.

Član S. Mayer, pozivajuć se na izvode dra. Jovanovića, predlaže još jednom skupštini, da prihvati njegov predlog, jer za razlaz Hrv. slav. šumarskog društva zahtjevaju pravila dosta dugotrajnu proceduru, pa uslijed toga, ako se prihvati Popovićev predlog ne ćemo još dugo moći zajedno raditi, a to je važno, da baš u ovo doba stvaranja države jedinstveno istupamo za nove staleške stvari.

Član Popović spočitava na to odboru, da nije do sada ništa uradio, pak posebna žurba nije potrebna ni u ovoj stvari; neka se sa Mayerovim predlogom neko vreme počeka i stvori definitivna odluka o tome tek nakon saslušanja svih šumarskih udruženja u SHS.

Predsjedatelj odrešito otklanja prigovor, da odbor nije dovoljno radio.

Na to član V. Dojković iznaša u pitanju ujedinjenja u jedno društvo slijedeće mišljenje: Ako svako dosadanje društvo doprinese tom našem udruženju svoju dosadanju imovinu, na dar, bilo bi nužno, da se načine neke vrsti popisi, doprinešenog imetka. Nužno je to iz razloga, ako bi kojom nesrećom došlo jedanput do raspada novog društva u pređašnje jedinice, da se točno znade, koliko se kojemu društvu imade iz zajedničkog imetka povratiti.

U debatu o Mayerovom predlogu ulaze članovi Matizović, dr. Petračić, dr. Levaković, Res-Kristić i dr. Vasić.

Potonji mnije, da Mayer i drugovi nisu izašli sa sretnim predlogom, a to iz jednostavnog razloga, jer bi se to moglo tumačiti kao neko nametanje svoje volje svim drugim društvima, koja imadu pravo, da isto takovu promjenu izvedu. Da se tome izbjegne, a da što prije dođe do ujedinjenja, preporuča skupštini na prihvati slijedeći predlog: Hrv. slav. šumarsko društvo poziva sa svog zbora sva ostala šumarska društva, da stupe čim prije u pregovore glede provedbe udruženja svih društava u jedno zajedničko udruženje šumara u SHS, a ujedno neka se kod tih pregovora odluči, gdje da bude sjedište tog novog društva.

Za svoju osobu izjavljuje, da usvaja navedene razloge, da sjedište bude u Zagrebu. Predsjednik daje na glasovanje predlog S. Mayera, pa onda predlog dra. Vasića, no skupština nije se ni za jedan predlog izjavila sa dovoljnim brojem glasova, našto član dr. Petračić predloži, da se Hrv. slav. šumarsko društvo u smislu zaključka zadnje izvanredne skupštine nazove „Hrvatsko šumarsko društvo, da odmah prihvati promjenu pravila, izrađenu po društvenom upravnom odboru, i da kao takovo nastavi pregovore sa svim bratskim šumarskim društvima, a rezultati tih pregovora da se iznesu pred zajednički zbor svih šumara u SHS.

Ovaj predlog prihvatila je skupština sa velikom većinom glasova.

Predsjedatelj čita nova pravila Hrvatskog šumarskog društva, koja će se nadležnoj oblasti poslati na odobrenje i onda u Šumar. Listu objelodaniti.

Najvažnije su promjene, da se ukida ustanova članovi II. razreda, koji i onako nisu imali pravo glasa niti su dolazili na skupštine, već su de fakto bili samo predplatnici Lug. Vijesnika. Sada lugari mogu postati pravi članovi društva, ako uplate kao svaki član članarinu od 60 K godišnje. Ne će li to, neka ostanu kao i do sada predplatnici Lug. Vijesnika uz godišnju predplatu od 16 K. Ne može za ovo demokratsko doba nikako preporučiti, da društvo imade dvije vrsti članova.

Poslije čitanja promjenjenih pravila prelazi se na izbor nove društvene uprave. Predsjedatelj imenuje skrutatorima članove Gašu Vaca i Stj. Simića. Za vrijeme skrutinija prelazi se na raspravu točke V. dnevnoga reda. Predsjednik skupštine saopćuje, da se je društveni odbor izjavio za onakovu organizaciju šumarske službe, prema kojoj bi barem za prvo vrijeme bile sve šume stanovitih dosadanih pokrajina upravljane preko svojih šum. direkcija. Prihva-

tili smo zato Pravilnik o službenom djelokrugu takove državne šumarske direkcije u Zagrebu za upravu svih šuma na području teritorija Hrvatske i Slavonije, koji je sastavljen po posebnom odboru u šumarskom odsjeku u Zagrebu. Prihvatili smo taj Pravilnik u dobroj vjeri, da ćemo time poslužiti ponajbolje dobroj upravi šuma, jer je posve jasno, da sa šumama stanovitih krajeva mogu upravljati tek oni šumari, koji dosadanju organizaciju, ljude i zakone, što se sve preko noći ne da mjenjati, najbolje poznaju.

Taj pravilnik gospoda članovi dobro poznaju, jer je otisnut u Šumarskom listu dvobroj 3/4 1919. Zato molim skupštinu da se izjavi, dali želi, da se isti ovdje pročita i da se o njem povede rasprava, ili da se izjavi prima li ili neprima taj Pravilnik. Skupština prima Pravilnik.

Kod ove točke ustaje član dr. Vasić, da kao glavni direktor ministarstva za šume i rude daje slijedeće razjašnjenje u pitanju organizacije šumarstva u SHS.: Da država uvida ekonomsku vrijednost i važnost šuma, dokazala je tim, što je osnovala posebno ministarstvo šuma i rudnika. Sam djelokrug i djelovanje toga ministarstva, buduć je ono nova uredba, ne može odmah da bude potpun. Mnogo tome doprinášaju i političke prilike vanjske i unutarnje, jer iste smetaju, da se kod unutarnjeg uređenja raznih služba ne može odmah odrediti nešta stalna. Mi nemamo nikakvih zajedničkih zakona, a ni same međe države nisu nam jošte točno određene. Zato smo mi zapravo pridržali ono stanje uprave, kakvo smo kod osnivanja ministarstva našli. Osvrće se nadalje na pisanje u listu Hrv. Drvotržac, i veli, da ti napadaji, koji su upereni lično na ministra šuma u svakom pogledu, a osobito u stvari likvidacije stranoga šumskog kapitala nisu umjesni, te ih zato kao takove odbija, jer ministar šuma s tom stvari nema ništa zajedničkog, već su one podređene drugim resorima. Objektivna kritika je ugodna pače često i poželjna, no takovom se ne može smatrati ona u Drvotržcu.

Dr. Petračić osvrće se na razlaganje g. predgovornika izjavljujuć ponajprije, da stoji daleko od pisanja u Hrv. Drvotržcu, no slaže se sa piscem u stvarima, koje se tiču organizacije šumarske službe. Još danas imademo radi neuređene organizacije više statusa javnih šumarskih činovnika, t. j. status državnih, zemaljskih i imovno općinskih činovnika. Jedni budu unapređivani brzo, drugi polaganije, a treći još polaganije, makar imaju i istu strukovnu kvalifikaciju. — Uslijed toga mogla se dogoditi onakova zbrka kod zadnjeg imenovanja u drž. šumarskoj službi, gdje su mnogo mlađi šumari došli u više plaćevne razrede, a mnogo stariji vrsni šumari, koji su iz zemaljske ili imovne općinske službe prešli u državnu šumarsku službu rangirani su u niže razrede. Ne stoji navodi dra Vasića, da je ministarstvo pridržalo onakovu organizaciju, kakovu je prigodom osnivanja ministarstvo našlo, jer kako znamo, naše je Nar. vijeće ujedinilo u Šumskom odsjeku hrvatske vlade upravu državnih šuma, a ministarstvo je tu upravu nakon 3 mjeseca opet razdvojilo. Ako je ostalo sve pri starom, kako se moglo dogoditi, da je ministarstvo izaslalo

svoga činovnika u stvari otvaranja branjevina kod gradiške imovne općine i u privatnim šumama, kada to spada pod kompetenciju. Šum. odsjeka u Zagrebu. Nuzgredno spominje govornik, da ministarstvo nije kod te prilike našlo za nužno, da dolazak izaslanika najavi gospodarstvenom uredu, a dotični činovnik ministarstva nije kolegijalnim osjećajem bio potaknut, da se najavi kod svoga kolege šumara, upravitelja te šumarije, gdje će uredovati.

Dr. Vasić odgovara: ono što govornik spominje moramo od onoga što sam prije spomenuo da odvojimo, jerbo su to više stvari lične, a u iste ja dirao nisam. Spominje medju ostalim i to, da se glede ličnog uređenja izrađuje u Beogradu projekat zakona za izjednačenje svih činovnika. Glede uredovanja kod otvaranja branjevina spominje, u koliko se može sjetiti, da je stvar bila prešna, jer je ministar htjeo jednom nar. poslaniku dati odgovor što je na stvari. Ako se učinila kakova pogreška kod uredovanja, dati će stvar ispitati i ispraviti. Na zaključku izrazuje svoje mnijenje, da uprava svih šuma treba da bude koncetrirana u Beogradu odakle treba da se vodi i šumska politika. Dr. Ugrenović navada, da se slični slučaj otvaranja branjevina dogodio za gospodarstvo pakračkog vlastelinstva a rješenje ministarstva glasilo je onamo, kao da su ovdješnji šumari neprijatelji naroda, protiv čega se je on za svoju osobu ogradio posebnim dopisom na ministra.

Dr. Nenadić drži, da današnje šumsko političko stanje neodgovara, jer se ministarstvo gubi vrijeme u sitnim poslovima, a do danas nije još pristupilo rešavanju velikih zadaća na polju šumarstva. Treba pokrajinskim direkcijama prepustiti upravu šuma, a glavnoj direkciji ostaviti kontrolu nad upravom. Mali potoci neka se slijevaju u pokrajinske centre, a od ovih neka velike rijeke teku u centralu, koja ima sjedište u prestolnici.

Član dr. Jovanović razlaže, kako je dobro organizovana uprava bitni uvjet valjanog uredovanja, pa drži, da nemože biti nikakvog razloga, da se ne uredi pokrajinske direkcije.

Član Dojković se osvrče na lična stališka pitanja i veli, da je hitno potrebno, da se izjednače statusi i plaće svih šumara u SHS, jerbo prijeti pogibelj, da će današnja zemaljska šumar. služba ostati bez šumara. Prelazi se na raspravu točke 6. dnevnog reda.

Tajnik čita proračun za poslovnu godinu 1919./20. Prema tom proračunu iznosi godišnja članarina 60 K, a predplata za Lugiarski vijesnik 16 K godišnje a proračun stupa na snagu 1. listopada 1919. iz razloga, da se na taj način donekle pokrije deficit, koji je nastao u društvu uslijed dosadanje premalene članarine i male predplate za Lug. vijesnik. Skupština prima slijedeći proračun: (Vidi stranu 20.—23.).

Tajnik predlaže, da se novom upravnom odboru povjeri zadaća, da putem zajma preuzme nakladu stručnih šumarskih knjiga, jer se za tisak istih ne može dobiti nakladnik, a društvo imade zadaću, da se brine za tako nam potrebne knjige. Taj predlog zagovara i prof. dr. Nenadić, pa ga skupština prihvaća.

Predsjedatelj skupštine predlaže za revizore računa u novoj poslovnoj godini članove Szentgyörgy-a i Zajca, što skupština prihvaća.

Točka 7 dnevnog reda.

Kod ove točke predlaže član dr. Nenadić, da se naredna šumarska skupština održi u Beogradu, a za olakšanje putovanja, da se pravodobno umoli ministarstvo saobraćaja, da se posjetiocima dadu pogodovne vozne karte. Prima se.

Točka 8. dnevnog reda.

Član dr. Petračić stavlja skupštini slijedeći predlog:

U Narodnim Novinama od 4. rujna o. g. izašao je ukaz Njegovog Visočanstva nasljednika Prestolja Aleksandra, da se na sveučilištu kraljevstva Srba, Hrvata i Slovenaca u Zagrebu ustroji fakultet za gospodarstvo i šumarstvo. Tim je konačao potpuno ispunjena želja i zahtjev našeg šumarskog društva, koje je od 30 godina unazad mal' ne na svakoj svojoj skupštini stvaralo zaključke, da traži Visoku šumarsku nastavu u Hrvatskoj, a uvijek naglašujući, da drži da je najpodesnije mjesto za tu nastavu naše sveučilište u Zagrebu. Doduše udovoljeno je tomu zahtjevu društva djelomično već godine 1898., kada je otvorena viša kr. šumarska akademija, ali ta visoka škola nije bila ni potpuno uređena, a ni dovoljno samostalna, jer je bila samo prislonjena na mudroslovni fakultet. Zato držim, da je tek otvorenjem posebnog fakulteta posve ispunjen naš mnogogodišnji zahtjev. Držim, da preko toga fakta ne možemo mučke na današnjoj našoj skupštini preći, nego treba da se iz ove skupštine zahvalimo onim faktorima, koji su uvideli potrebu takovog uređenja naše šumarske obuke te je i proveli. Predlažem zato, da se iz ove skupštine odašalju slijedeći brojevi.

A) Brzovjav na Njeg. Visočanstvo Nasljednika Prijestolja Aleksandra:

Hrvatsko-slavonsko šumarsko društvo sakupljeno danas u Zagrebu na svojoj godišnjoj redovitoj glavnoj skupštini raduje se, što je ukazom Vašega kralj. Visočanstva ustrojen na sveučilištu u Zagrebu fakultet za gospodarstvo i šumarstvo, čime je oživotvorena davna želja ovoga društva, jer će se u krilu sveučilišta šumarska i gospodarska znanost moći najbolje razvijati, i obilne plodove našoj danas ujedinjenoj otačbini donošati. Neka Vaše kralj. Vis. izvoli primiti duboku hvalu na tom velevažnom činu, kao i izraz naše iskrene odanosti.

B. Brzovjav na ministra prosvjeta Pavla Marinkovića.

Povodom osnutka šumarsko gospodarskog fakulteta na sveučilištu kralj. SHS. u Zagrebu smatra si ovo šumarsko društvo osobitom čašću izraziti Vama svoju duboku hvalu, jer nam je poznato, da je Vašim nastojanjem ostvarena u ovom obliku davna želja svih ovdašnjih šumara.

Primitite izraz osobitog štovanja.

Iz glavne godišnje skupštine Hrv.-slav. šumarskog društva.

I. Nacrt proračuna hrv.

Pokriće (Prihod)

za go-

Tekući broj	Stavka	P r e d m e t	G o d i n e		
			1918.	1919.	1920.
			primljeno	predvi- đjeno	predloženo
			K r u n a		
1	a	Stanarina šumarske akademije - - - - -	13360.55	16316.-	16316.-
	b	" za 2 stana u souterrainu „Šumar. doma“	720.-	720.-	720.-
2	a	Podpora zemlje šumarskom društvu - - - - -	1200.-	1200.-	1200.-
	b	" za izdavanje „Lugarskog vijestnika“	800.-	400.-	400.-
3	a	Članarina I. razreda tekuća za 400 člana po 60 K	2287.50	2500.-	24000.-
	b	" I. " zaostala - - - - -	1044.70	850.-	500.-
	a	" II. " tekuća - - - - -	1500.-	1800.-	-.-
	b	" II. " zaostala - - - - -	31.-	100.-	100.-
5		Predbrojnine 500 (po 16 K „L. V.“ a po 60 K „Š. L.“)	76.-	400.-	8000.-
6		Upisnine - - - - -	79.-	50.-	200.-
7		Kamati društvene imovine - - - - -	1438.08	1350.-	1400.-
8		Oglasi - - - - -	220.-	300.-	3000.-
9		Vanredni prihod - - - - -	3642.31	-.-	10.000.-
10					
		Ukupno - -	—	—	65836.-
		Usporediv sa razhodom	—	—	—
		Pokazuje se ostatak u gotovom - - -	—	—	—

Predsjedništvo hrv.-slav. šumarskog društva.

slav. šumarskog društva.

dinu 1920.

Potreba (Razhod)

Tekući broj	Stavka	Predmet	Godine		
			1918.	1919	1920.
			izdano	predvi- djeno	se predlaže
K r u n a					
1	a	Odplata zajma brodske imovnoj općini	3391.89	3392.—	3392.—
	b	Porez i namet	3740.51	2550.—	4500.—
	c	Plin	—	50.—	100.—
	d	Vodovod	—	25.—	50.—
	e	Uzdržavanje „Šumarskog doma“	1609.—	5200.—	3500.—
	f	Nagrada pazikući „Šumar. doma“	240.—	240.—	480.—
	g	Osjećuranje sgrade „Šumar. dom“	221.60	200.—	235.—
2		Nagrada tajniku društva	900.—	900.—	1800.—
3		Nagrada blagajniku društva	900.—	900.—	1800.—
4		Nagrada uredniku „Šumar. lista“ i „Lugar. vjestnika“	1800.—	1800.—	3600.—
5		Nagrade suradnikom „Šumar. lista“ i „Lugar. vjestnika“	2532.27	3000.—	8000.—
6		Tisak „Šum. lista“ i „Lug. vjestn.“	3701.87	5000.—	24000.—
7		Vez i odprema tih listova	746.07	570.—	—
8		Nabava strukovnih časopisa	155.66	200.—	1000.—
9		Nabava i uvez knjiga za društvo knjižnicu	100.—	200.—	1000.—
10		Pisače i ine potrebe uprave	413.40	350.—	500.—
11		Tiskanice	44.—	300.—	800.—
12		Poštarina i biljezi	322.66	400.—	1000.—
13		Potpore	200.—	1000.—	2000.—
14		Trošak glavne skupštine	—	250.—	300.—
15		Sastav kazala za „Šumar. list“	—	500.—	800.—
16		Jubilarni stipendij za šumarsku akademiju	720.—	600.—	2400.—
		Potpore stipendisti za excursije	80.—	200.—	—
17		Prinos literarnoj zakladi hrv.-slav. šumar. društva za g. 1920.	100.—	2000.—	2000.—
18		Vanredni trošak	3566.—	49.—	1000.—
		Ukupno	—	—	65.0 17.—

II. Nacrt proračuna pripomočne

utemeljene u spomen pok. nadšumara VI. Köröskenyi-a, predložen

Pokriće (Prihod):

Tekući broj	Stavka	P o i m e n c e	G o d i n e		
			1918.	1919.	1920.
			primljeno	predvi- djeno	se predlaže
			k r u n a		
1	—	Blagajnički ostatak koncem godine 1919. ---	—	15000.—	16500.—
2	—	Kamati zakladne glavnice -----	668.89	654.—	722.—
3	—	Pristupnine i novčani darovi -----	180.—	50.—	350.—
		Ukupno -----	—	—	17572.—
		Razhod -----	—	—	600.—
		Ostatak koncem 1920. -	—	—	16972.—

III. Nacrt proračuna za literarne

utemeljene u spomen pok. kr. zemalj. šumar. nadzornika A. Borošića,

Pokriće (Prihod):

Tekući broj	Stavka	P o i m e n c e	G o d i n e		
			1918.	1919.	1920.
			primljeno	predvi- djeno	se predlaže
			k r u n a		
1	—	Blagajnički ostatak god. 1919. -----	—	6282.—	6500.—
2	—	Kamati zaklade -----	267.35	264.—	314.—
3	—	Prinosi -----	295.—	150.—	390.—
		Ukupno -----	—	—	9204.—

Predsjedništvo hrv.-slav.

zaklade hrv.-slav. šumar. društva

za god. 1920. XL. redovitoj glavnoj skupštini društva.

Potreba (Razhod):

Tekući broj Stavka	P o i m e n c e	G o d i n e		
		1918.	1919.	1920.
		izdano	predvi- djeno	se predlaže
		k r u n a		
1	Podpore za god. 1920. prema zakladnici (§§ 28. i 31. društ. pravila) -----	600.—	600	600.—
	Ukupno -----	—	—	600.—

zaklade hrv.-slav. šumar. društva

za god. 1920. predložen redovitoj glavnoj skupštini društva.

Potreba (Razhod):

Tekući broj Stavka	P o i m e n c e	G o d i n e		
		1918.	1919.	1920.
		primljeno	predvi- djeno	se predlaže
		K r u n a		
	Pošto zaklada još nije aktivna jerbo zakladna glavnica neznosi 10.000 K, u smislu zakladnice, to neće biti izdataka. -----			

šumarskog društva.

Ujedno predlažem, da se posebno povjerenstvo, sastojeće iz predsjednika, I. podpredsjednika i tajnika osobno zahvali povjereniku za prosvjetu M. Rojcu, za njegov veliki trud oko ostvarenja tog fakulteta. Skupština prima taj predlog.

Poslije ove točke javljaju skrutatori, da je rezultat izbora slijedeći

- Izabrani su za Predsjednika Milan barun Turković;
 „ I. Podpredsjednika dr. Gjoka Jovanović;
 „ II. „ Dragutin Trötzer;
 „ tajnika dr. A. Levaković;
 „ blagajnika S. Lajer.

U odbor su izabrani slijedeći članovi: V. Čmelik, dr. A. Ugre-
 nović, J. ml. Grünwald, E. Slapničar, J. Lazić, A. Perušić, D. Sever:
 J. Dražić, M. Divjak, Ž. Miletić, R. Erny, S. Mayer, M. Marinović,
 R. Pilepić, dr. V. Vučković.

Predsjedatelj skupštine D. Trötzer zahvaljuje skupštini, da je sa toliko volje i ljubavi raspravljala naša važna stališka pitanja, te predaje predsjedništvo novoizabranom predsjedniku Milanu Turko-
 viću, koji se zahvaljuje na izboru, te ističe, da će osobitom ljubavi
 štiti i unapređivati interese šumara, šumovlasnika i šumskih trgo-
 vaca, jer su interesi svih ovih usko vezani.

Šumari dovršuju svoj dugotrajni i mukotrpan rad i nastojanje
 oko utemeljenja i uzgoja šumskih sastojina, nakon što su decenije
 svojim znanjem, umijećem, pače i životom štiti i unapređivali to
 svoje mezimče, taj svoj životni cilj. Kao naravna i logična posljedica
 toga rada dolazi izradba i iskorišćivanje takove, po Vama gospodo
 šumari, uzgojene drvene gromade, dolazi zadaća drvene industrije i
 trgovine.

Tek ako su i jedni i drugi proveli zadaću u interesu naših
 narodno-ekonomskih nastojanja, može biti polučen onaj učinak, za
 kojim svi gospodo težimo, a taj jest uvjerenje i dokaz, da smo svi
 savjesno izvršili svoju dužnost prema narodu i prema velikoj našoj
 državi.

Moja je zadaća, da ta dužnost prema narodu i državi bude
 respektovana i uvažena, ali tko ima dužnosti, imade i prava; zato
 bit će mi zadaća, da šumarska struka bude uvažena i priznata ne
 samo moralno nego i materijalno, kako joj već odavno pripada, jer
 je baš ta struka, kojoj narod dandanas imade najviše zahvaliti i
 priznati, da bujne i skupocjene šume pokrivaju daleke površine naše
 države, koje mogu služiti kao garantijski fond za kredit, koji treba
 mladoj državi.

Donašam Vam gospodo kao jamstvo moj mnogogodišnji rad oko
 šumskih kultura, njege i usavršivanja sastojana, kao i rad oko sveopćih
 interesa drvene industrije.